

Личало си, че умно отговорил, защото Конеца го послушал и тръгнал към нея страна. По едно време излязъл вятър и като дигнал лекия шивач във въздуха, дълго го носил. Много било весело, но вятъра се уморил и го пуснал на земята. Конеца усетил, че паднал върху някакви ръце и някой сърдито изкрещял :



— Ами тая напаст от къде е ?

Гледа той ниви, а пред него плашило за врабци. Господин Страх Плашило, тъй му било името, бил красив. Само гащите му били скъсани, и цилиндъра смачкан. Две тояги му били краката и две ръцете. Имал тжничко гласче.

— А, добър ден, почитаеми господине, — рекъл му Конеца, — да не съм ви настъпил по крака ? Аз съм Иван Конецът, имам чест да се запозная !